

VLUCHTEN NAAR CHRISTUS

door

THEODORUS VAN DER GROE

THEODORUS VAN DER GROE

Theodorus van der Groe werd in 1705 te Zwammerdam geboren. In 1730 werd hij bevestigd tot predikant te Rijnsaterwoude. Deze gemeente verwisselde hij in 1740 met die van Kralingen. Daar is hij gebleven tot zijn overlijden in 1784. Hij heeft veel preken nagelaten, maar ook andere geschriften. Hiervan mag "De toetssteen der ware en valse Genade" wel zijn hoofdwerk genoemd worden.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands.

Het is een preek uit de bundel "De genezing van den blinden Bartimeüs, benevens drie andere belangrijke meditatiën", uitgesproken en nagelaten door den rechterwaardigen Godsmann en ziener Theodorus van der Groe, in zijn leven bedienaar des goddelijken Woords in de Hervormde Gemeente, laatst te Kralingen. Het is de derde van de drie 'meditatiën', in de uitgave van J.J. Groen & Zoon te Leiden, z.j., pag. 141-162. De preek is een dankzeggings-leerrede op het Heilig Avondmaal.

-.-.-.-.-

VLUCHTEN NAAR CHRISTUS

door

THEODORUS VAN DER GROE

*"Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen".
Lukas 15:2b*

Het is iets vreemds en merkwaardigs wat we in 1 Samuël 22:2 lezen over David, de man naar Gods hart, in een tijd dat hij door koning Saul achtervolgd werd en overal voor hem moest vluchten om zijn leven te behouden. Daar staat namelijk: 'En tot hem vergaderde alle man, die benauwd was, en alle man, die een schuldeiser had, en alle man, wiens ziel bitter bedroefd was, en hij werd tot overste over hen.' Let er eens goed op, geliefden, wat voor mensen daar naar David toe gingen. Het waren allemaal heel arme, in het nauw gedreven en machteloze mensen die niet langer rustig in hun vroegere huis en woonplaats konden blijven. Om hun leven te behouden vluchtten ze naar David als hun verlosser en beschermer. Ze gaven zich geheel en al aan David over en verbonden zich om hem te dienen, hem in alles te volgen en te gehoorzamen, uit alle macht voor hem en zijn zaak te strijden en hun leven voor hem op te offeren. Van zijn kant nam David allen die zo naar hem toe kwamen, in grote liefde aan; hij verbond zich geheel en al met hen en ging elke dag vertrouwelijk met hen om. Hij leefde, hij

at en hij dronk met hen. Ja, hij werd de leidsman of overste van al deze arme, benarde en machteloze mannen. Maar rijke, welgestelde en voorname mensen die voorspoed in de wereld hadden, kwamen niet naar David toe. Nee, niemand van hen keek naar David om, maar zij haatten, verachtten en bespotten hem. Nu laat het zich wel denken hoe lelijk en verachtelijk de Israëlieten¹, en dan vooral de voornaamste en de belangrijkste mensen uit het volk, over David gesproken zullen hebben. En dan vooral over het feit dat hij al die eenvoudige, arme en verachte mensen, die verlopen schuldenaars en die mensen die vanwege hun gedrag niet langer ergens anders een veilige schuilplaats vonden, naar zich toe liet komen en zich ontpopte als hun leider en overste. Wie weet wat voor hoon, smaad, laster en spot hem hierover werd aangedaan, wat hij toch met geduld en in lijdzaamheid heeft moeten verdragen. Men kan daar een bewijs van zien in de smadelijke behandeling die de dwaze Nabal hem en zijn mensen aandeed, 1 Samuël 25:10-11.

Geliefden, het lijdt geen twijfel dat David in het Oude Testament als persoon een heel duidelijk en heilig voorbeeld is geweest van de ware en grote David, de Zoon van God, de Heere Jezus Christus. Hij moest eens, in de volheid van de tijd, naar Gods belofte uit zijn lendenen geboren worden, zodat David naar het vlees Zijn vader is. Dat getuigt ook de Schrift van hem, zoals we zien in Romeinen 1:3, waar staat dat hij 'geworden is uit het zaad van David, naar het vlees.' Zie eens met aandacht in uw hart hoe David een goed en aansprekend voorbeeld is geweest van onze grote Zaligmaker, de Heere Jezus, in de door ons aangehaalde Schriftplaats.

* Naar hem kwamen al die arme, ellendige en in het nauw gedreven mensen gevlucht, die zich wegens hun schulden, hun wangedrag, hun tegenspoed en andere droevige omstandigheden nergens anders veilig wisten. Dat gaat geestelijk gezien, wat de Heere Jezus betreft, toch ook zo! Welke mensen kwamen immers naar Hem toe gevlucht, toen Hij hier op deze aarde Zijn omwandelingen maakte? Waren dat niet allemaal arme, machteloze, ellendige en bitter benauwde zondaren en zondaressen, die met allerlei kwalen en angsten naar lichaam en ziel belast waren? Die mensen moesten ervaren dat ze voor God zo diep en diep schuldig en zondig waren en niet bij zichzelf of bij welk ander schepsel in de hemel of op de aarde ook, hulp konden vinden voor hun in het nauw gedreven en machteloze ziel. Mensen die van alle kanten als het ware naar de Heere Jezus werden gejaagd en gedreven, om door Hem, door Zijn goddelijke almacht en barmhartigheid, geholpen en behouden te worden. Kwamen er soms andere mensen tot Christus vluchten met de vraag om geholpen te worden, dan alleen zulke mensen? En is dat nog niet zo? Roept Christus niet: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'

* Naar David kwam niemand van hen die rijk en welgesteld waren en hier op aarde in voorspoed leefden. Zo komen er ook naar de Heere Jezus geen mensen die rijk en verzadigd zijn wat hun ziel betreft. Dat zijn mensen die menen dat zij genoeg deugd, vroomheid, ernst en oprechtheid hebben om behouden te kunnen worden. Of het zijn mensen die hun genoeg, hun voorspoed en hun vermaak nog in de wereld kunnen vinden, en geen dringende noodzaak hebben om als arme, benarde en verloren zondaren tot Christus te vluchten. Niet één van zulke mensen komt ooit in waarheid naar de Heere Jezus toe om al zijn heil en zaligheid alleen bij Hem te zoeken. Zij mogen doen alsof, ze mogen veel over Christus spreken als hun lieve Heere en Zaligmaker, maar ach, het is allemaal gehuichel. Het is alleen maar gevlei met de lippen, maar met hun hart wijken zij ver van de Heere af.

* David ving al die machteloze, radeloze, arme en in benauwdheid gedreven mannen op, nam hen onder zijn toezicht en bescherming en ging dagelijks heel vriendschappelijk met hen om. Hij at en dronk dagelijks met hen; hij had geen ander gezelschap dan de mensen die hem omringden en volgden. En zo is het opnieuw met de Heere Jezus, de Zoon van David. Wat was Hij gewillig en bereid om hier op aarde alle arme, machteloze en in het nauw gedreven zonda-

¹ Van der Groe spreekt over Joden, maar die aanduiding gebruiken we pas voor de periode na de ballingschap (hertaler)

ren te ontvangen. Dat waren mensen die – geheel hulpeloos en radeloos – van alle kanten tot Hem kwamen vluchten. Wat nam Hij hen gewillig aan! Hoe riep Hij hen toe, als zij nog v er van Hem waren: Kom, kom maar naar Mij toe! Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Johannes 6:37. Hoe breidde Hij Zijn handen tot hen uit om hen te ontvangen en te omhelzen. Hoe hielp en troostte Hij hen allen die tot Hem kwamen. Wat bewees Hij hun veel barmhartigheid en liefde. Hoe vertrouwelijk ging Hij om met deze arme zondaren, zelfs ook met de allergrootste onder hen. Wat sprak Hij hartelijk met hen en hoe vriendelijk at en dronk Hij dagelijks met hen. Steeds maar weer en overal waar Hij ging, werd Hij door zulke mensen omringd. Gaat het zo, geestelijk gezien, nog steeds niet? Moet dat aan arme, gelovige zielen nog nader uitgelegd worden?

* Ja, zoals we gezien hebben, werd David een leidsman en overste van al die arme en benarde mensen. Met de Heere Jezus is het opnieuw niet anders. Hij wordt ook een Leidsman van al de arme en machteloze zondaren, die met een oprecht geloof tot Hem komen vluchten. Zij komen allen met lichaam en ziel, geheel en al onder Zijn goddelijke heerschappij. Zij buigen met een volkomen hart voor Hem neer en omhelzen Hem geheel vrijwillig als hun grote Meester en Koning. Zij hangen Hem allen aan door de Geest des geloofs. Zij volgen, eren, vrezen en dienen Hem. Zij strijden uit alle macht onder Zijn banier tegen de zonden, de satan, de wereld en meer zaken, totdat zij die allemaal door de genade van Christus geheel en al overwinnen.

* Ten slotte werd David door de Israëlieten en in het bijzonder door de voornaamste mensen uit het volk bijzonder erg gesmaad en gelasterd. Dat gebeurde omdat hij al dat ongeregelde volk accepteerde en vriendschappelijk met hen omging en zich als een aanvoerder en leider over hen opwierp. Datzelfde is ook met de Heere Jezus gebeurd! De Joden en in het bijzonder hun voornaamste leiders, de Farizeeën en schriftgeleerden, hebben Hem ook op een verschrikkelijke manier gesmaad en gelasterd. Ze hebben Hem voor een vraat en een wijnzuiper uitgemaakt en voor een vriend van tollenaars en zondaars. Dat deden zij toen ze zagen dat Hij arme zondaren – tollenaars en dat soort slechte en verachte mensen – gewillig aannam en ontving, zodra zij maar tot Hem kwamen, en dat Hij hen zo vriendelijk behandelde en zo vertrouwelijk met hen at en dronk.

Is uw aandacht getrokken en wilt u al deze dingen nader vanuit Gods Woord bevestigd zien? Sla dan uw oog maar op onze tekst, die u voorgelezen is. Richt daar uw aandacht op, en dat samen met het voorafgaande eerste vers. Daar schrijft de evangelist over onze Zaligmaker dat al de tollenaars en de zondaars tot Hem naderden om Hem te horen, net zoals al dat ongeregelde volk naar David kwam. Dan volgt onze tekst: ‘En de Farizeeën en de schriftgeleerden murmureerden, zeggende: Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen.’

Ziet u wel, hetzelfde wat David meemaakte, gebeurde hier ook bij de Heere Jezus. Maar hoe verkeerd de Joodse Farizeeërs en schriftgeleerden ook te werk gingen, in hun dwaasheid geven zij ons hier met hun lasterlijke mond toch een heel zuiver en zeer dierbaar woord in handen. Als we dat in een goede en geheiligde zin op de Heere Jezus toepassen, is dit woord een volle fontein van alle hemelse troost voor een arm gelovig mens, die hierin hoort uitroepen dat Hij zondaren ontvangt en met hen eet.

Wij willen vandaag daarom van dit kostelijke en dierbare woord onder de zegen van de Heere gebruik maken, en daaruit voor onze ziel zoveel lessen, onderricht en troost halen als op dit ogenblik nodig is om van Godswegen met ernst onder ogen gebracht te worden.

Laten wij door de werking van de Heilige Geest nu allen toch met een welgemeende aandacht mogen horen wat de Geest tot de gemeente zal spreken.

Wij zullen de tekst beslist niet verklaren vanuit de bedoeling waarmee de Farizeeërs en schriftgeleerden dit woord spraken, want zij braakten het uit als een vuile en brutale lastering tegenover de Heiland, alsof Hij op een ergerlijke en schandalige manier met losbandige zon-

daren omging en deel nam aan hun ongeoorloofde praktijken. Nee, wij zullen dit woord nemen in de goede geestelijke zin zoals het met kracht en in waarheid op de Zaligmaker van toepassing is, hoewel de vuile lasterlijke mond van hen die het spraken, het zo niet opvatte. Wij mogen hieruit opmaken hoe wonderlijk de Heere God alles weet te besturen tot troost en zaligheid van Zijn gelovige kinderen, zodat ook de bitterste en meest nijldige vijanden van Christus en Zijn volgelingen als zij hun mond open doen om gemene en goddeloze lastertaal te uiten, toch de meest dierbare woorden van goddelijke waarheid, troost en onderwijs voor Gods kinderen moeten spreken. Evenals de onreine raven door Gods wonderlijke leiding brood aan Elia moesten brengen om deze man Gods te verkwikken en in leven te houden, zo moeten deze onreine Farizeeërs en schriftgeleerden ons hier dit hemelse brood van het goddelijke Woord aanreiken, namelijk dat de Heere Jezus zondaren ontvangt en met hen eet. O ja, dat doet Hij! Als Hij het niet deed, kon er in eeuwigheid niet één zondaar behouden worden! Kinderen van God, laten wij dat dierbaar woord dan ook in onze mond leggen en dat in onze ziel opeten, het kauwen en herkauwen, en laten we dan steeds zeggen tot roem en lofprijzing van de dierbare Heere Jezus: Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen. Dit is het nieuwe lied dat alle gekochten en verlost door het Lam eeuwig, eeuwig zullen zingen. Zo zal de smaad en de lastering van hun onschuldige Zaligmaker voor hen tot eeuwige vreugde en tot eeuwige zegen zijn.

Wij moeten op twee zaken letten:

1. Op de personen die in de tekst genoemd worden: zij zijn de zondaren.
2. Op het lieflijke getuigenis dat van hen gegeven wordt, namelijk dat de Heere Jezus hen ontvangt en met hen eet.

1.

Onder deze zondaren verstonden de Farizeeërs en schriftgeleerden met kwaadwillige opzet die schare van boetvaardige tollenaars en andere hulpeloze zondaren, die van alle kanten naar de Heere Jezus kwamen om van Hem onderwijs tot zaligheid te horen. Die mensen hielden ze bij uitstek voor zondaren en onreine schepselen met wie ze niet de minste vertrouwelijke omgang wilden hebben; zo heilig en rechtvaardig waren ze wel in eigen oog. Maar helaas, zij waren door hun hoogmoed en huichelarij voor God de Heere zelf veel grotere zondaren dan deze mensen, hoewel ze dat niet wisten. Maar in de zin als wij het woord behoren op te vatten, verstaan wij onder deze zondaren alle arme adamskinderen die werkelijk vermoeid en belast met hun zonden in een waar geloof naar de Heere Jezus komen vluchten, om onder de vleugels van Zijn grondeloze barmhartigheid hun eeuwige behoud en zaligheid te zoeken. De naam 'zondaar' komt overal in Gods Woord voor en wordt terecht zonder onderscheid aan alle mensen gegeven. Deze benaming houdt in dat men een zondaar is door daden en woorden, iemand die gezondigd heeft door het overtreden van een bepaald gebod van Gods Wet. Maar dat is het niet alleen. Die benaming betekent ook dat men een zondaar is in aard en wezen, wat wijst op de diepe verdorvenheid van alle mensen, hun goddeloosheid, onheiligheid en boosheid van hart. Daarin zijn wij allen gestort door de val van Adam en door het missen van Gods heilig beeld, waardoor de aard en de natuur van alle mensen zó verdorven is dat zij niet het minste geestelijk werk meer kunnen doen, maar geheel en al geneigd zijn God en hun naasten te haten en al Gods geboden steeds weer met gedachten, woorden en werken te overtreden.

Zie, dat wil het in zijn volle omvang zeggen een zondaar te zijn. Dat is iemand die in ongerechtigheid geboren en in zonden ontvangen is, Psalm 51:7. Van wie het hart te allen dage alleen maar boos is van zijn jeugd af aan, Genesis 6 en 8. Dat is iemand die uit zichzelf in eeuwigheid niet anders kan doen dan zondigen tegen God, Hem haten, onteren, smaden en verachten. In al zijn doen en laten kant hij zich geheel en al tegen Hem, zelfs dan als hij God

toch wel schijnt te willen dienen, beminnen, vrezen en gehoorzamen. Zulke ellendige en rampzalige zondaren zijn alle mensen van nature, en dat zonder onderscheid. Ja, zij die in eigen oog het meest rechtvaardig zijn en het meest over hun onschuld, hun goedheid, oprechtheid en deugdzaamheid spreken, zijn soms de allerergste, de meest walgelijke en onverdraaglijke schepselen in Gods oog. Want God haat die trotse, zogenaamde heiligen met hun vervloekte huichelarij, maar Hij bemint arme, in benauwdheid gebrachte en verslagen zondaren, die gewillig hun zonden belijden en over hun verdoemelijke staat voor God willen horen, daar berouw over hebben en daarover hartelijk treuren.

Maar wie zijn dan die zondaren die Christus ontvangt en aanneemt, aan wie Hij Zijn dierbare genade schenkt? Zij zijn de meest ellendige en rampzalige zondaren, van wie hun rampspoed en ellende niet in woorden is uit te drukken.

* Zij zijn boosaardige vijanden van God, vol wrevel, haat en nijdigheid tegenover hun allerehoogste Schepper en Formeerder, die zich aan Gods heerschappij onttrokken en in de macht van de duivel begeven hebben. Ze hebben God, hun Schepper, onbeschrijfelijk ernstig gehoond, gesmaad en beledigd, terwijl ze nooit één van Zijn geboden gehouden of gehoorzaamd hebben. Integendeel, ze hebben het onrecht als water ingedronken en zijn daardoor gruwelijk en stinkend, Job 15:16.

* Zij zijn zondaren die te allen dage en ten enenmale slaven van de zonde zijn, vleselijk en verkocht onder de zonden, Romeinen 7:14, zodat het zondigen tegen God hun eigen aard en wezen, hun hoogste genoegen, plezier en vermaak is. Ja, de zonde is het element waarin zij leven zoals een vogel in de lucht en een vis in het water, en wel zo dat er niets anders dan allerlei slechtheid en ongerechtigheid uit hen voortkomt.

* Zij zijn allen rampzalige en verdoemelijke hellewichten, die vanwege hun zonden onder de verschrikkelijke toorn van God liggen, in de macht en slavernij van de eeuwige dood verkeren, en een verbond met de hel en het eeuwige verderf gesloten hebben.

* Zij zijn geheel verdwaasde en blinde zondaren, die totaal verduisterd zijn in hun verstand, Efeze 4:18, die het besef hebben van God uit hun hart geworpen hebben en de duisternis zelf zijn, Efeze 5:8.

* Zij zijn jammerlijk verstokte zondaren, die een stenen hart hebben, een dood en ongevoelig hart, dat zich totaal niet in de goede richting kan bewegen, behalve wanneer God Zelf geweld uitoefent op dat stenen hart om het door het vuur en de hamer van Zijn Woord te verbreken.

Zie, zulke ellendige en rampzalige zondaren ontvangt de Heere Jezus! Over zulke mensen ontfermt Hij zich in Zijn oneindige genade en grondeloze barmhartigheid. Wie zich daarom niet werkelijk kent als zo'n zondaar en niet belijdt dat te zijn, maar wie nog wat beter over zichzelf denkt en niet graag hoort dat hij zo boosaardig, gruwelijk en ten enenmale verdoemelijk en rampzalig is... die zal de Heere Jezus dan ook niet aannemen of Zich over hem ontfermen. Zo is het toch ook met een arts. Die gaat geen hulp geven en geen diensten verlenen aan gezonde mensen, die helemaal geen kwaal of ziekte hebben. Nee, de zondaren die de Heere Jezus in genade bij Zich ontvangt en aanneemt, zijn niet alleen, zoals we zagen, in zichzelf werkelijk heel diep ellendig en rampzalig, maar zij hebben door de krachtvolle werking van de Heilige Geest in hun ziel ook een bepaalde gesteldheid die wijst op heilige boetvaardigheid en oprechte vernedering van het hart. Daardoor zijn zij vatbaar voor de liefelijke genade van de Heere Jezus en lijken zij in het geheel niet op ongelovige, onboetvaardige en verworpen zondaren, van wie geldt dat Christus hen nooit zal aannemen, omdat zij ook nooit in een waarachtige vernedering van de ziel tot Hem komen om Zijn genade te zoeken.

Wilt u nu nog wat meer horen, hoe die zondaren zijn en welke zondaren het zijn die de Heere Jezus werkelijk aanneemt en in Zijn goddelijke genade laat delen? Ach, luister dan maar!

* Zij zijn zondaren die door de werking van de Heilige Geest heel fundamenteel overtuigd zijn van hun zonden, goddeloosheid, helwaardigheid en alles omvattende ellende en smart. De Heere heeft hun ogen geopend en hen oprecht aan zichzelf ontdekt en bekendgemaakt, zodat zij hun zeer rampzalige toestand goed inzien en daar kennis van omdragen. Zij belijden hun gruwelijkheid, boosaardigheid, hun dood- en doemwaardigheid met hun gehele hart aan God, en klagen ernstig over hun zonden en hun rampzalig missen van God. Ze roepen daarbij uit: O wee onzer, dat we de Heere zo gesmaad, onteerd en vertoornd hebben; dat we zo vreselijk tegen Hem gezondigd hebben en al Zijn heilige geboden zo verschrikkelijk hebben overtreden, terwijl we nooit iets gedaan hebben wat Hem behaagde of goed in Zijn ogen was. En zo meer.

* Zij zijn zondaren die geheel en al zichzelf mishagen. Ze ervaren dat ze zo schuldig voor God zijn, zo verdorven, onrein en walgelijk, dat ze zich geheel en al verfoeien en niet het minste aan goede dingen bij zichzelf kunnen ontdekken waarover ze zouden kunnen spreken om zich daarop te beroemen. Zij hebben werkelijk een hekel aan zichzelf en zijn zichzelf tot een grote last. Steeds moeten ze zelfs van hun beste werken uitroepen: Onrein, onrein!

* De zondaren die Christus ontvangt, zijn mensen die ten aanzien van zichzelf geheel radeloos zijn en belast en beladen vanwege hun zonden. Ze zijn in hun geweten zeer beducht en verschrikt over de toorn van God en de eeuwige verdoemenis. Zij ervaren dat die op hen ligt, en ze weten dat ze die rechtvaardig verdiend hebben. Daardoor kunnen ze het daaronder onmogelijk nog langer uithouden! Ze kermen bitter, treuren en schreien over hun zonden en hun rampzalige staat. Zij vinden nergens ook maar enige rust, 's nachts niet en evenmin overdag, maar ze moeten met David zeggen: 'Er is niets geheels in mijn vlees, vanwege Uw gramschap; er is geen vrede in mijn beenderen, vanwege mijn zonde. Want mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd; als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden', Psalm 38:4-5.

* Zij zijn mensen die hun jammerlijke zielenblindheid en machteloosheid heel duidelijk gevoelen. Zij zijn helemaal hulpeloos en ten einde raad als ze op zichzelf zien, en moeten dan ook met de stokbewaarder in de diepste machteloosheid van hun ziel uitroepen: Wat moet ik doen om zalig te worden? (Handelingen 16:30). Bij hen drukt de machteloosheid en het besef van hun verloren staat zó erg, dat ze het nergens onder de hemel of op de aarde kunnen uithouden. Nergens, bij geen enkel schepsel kunnen zij de allerminste troost of hulp vinden voor hun benarde en verwonde geweten. Daardoor zijn ze als die verdrukten, door onweder voortgedreven en ongetroosten, van wie de Heilige Schrift spreekt in Jesaja 54:11.

* Ja, zulke zondaren zijn het! Maar onder dit alles hebben zij tóch een heilbegerig hart, en nemen zij niet evenals een Judas in goddeloze wanhoop hun toevlucht tot de strop. Nee, door Gods genade aangeraakt, zouden ze zo graag behouden en zalig willen worden! Zij zijn zó ernstig op de zaligheid gericht en hebben het daar zó geheel en al op toegelegd, dat ze er tevreden mee zijn om alles te ondergaan en hartelijk goed te keuren wat God hun daartoe voorhoudt. Zij willen helemaal niets opzij zetten of afwijzen van Gods gehele raad en weg om voor de arme zondaar de zaligheid uit genade te bereiden. Zij kunnen zeggen: Als ik Gods gunst en Zijn genade maar mag hebben, en de vergeving van al mijn zonden, dan wil ik graag alles omhelzen wat de Heere mij tot mijn behoud wil voorhouden. Niets is me te lastig of te moeilijk, als ik bij de Heere maar genade mag hebben en van mijn zonden verlost word.

* Ten slotte: de Heere Jezus ontvangt zulke zondaren, die – nu het nog kan – met al hun zonden en met de ellende van hun ziel met een oprecht geloof tot Hem komen, terwijl ze volkomen van hun eigen persoon afzien en zichzelf en de hulp van anderen geheel en al opgeven. Zij nemen op grond van de evangelische beloften en door de genade van de Heilige Geest de Heere Jezus aan als hun enige en volkomen Zaligmaker en Verlosser, en werpen zich in volledige overgave aan de voeten van Zijn genade neer. Zij zoeken al hun heil en zaligheid alleen bij Hem, evenals al die zondaars en tollenaars van wie in ons teksthofdstuk in vers 1 gezegd

wordt, dat zij tot de Heere Jezus naderden om naar Hem te luisteren. Dit laatste betekent dat zij kwamen om van Hem te horen en te leren hoe zij bekeerd en zalig konden worden en genade bij God konden verkrijgen.

Zie, geliefden, al deze zondaren neemt de Heere Jezus aan en ontvangt Hij met open armen van liefde en genade, als zij maar werkelijk tot Hem komen, zoals we nu nog nader gaan bezien.

2.

Wij hebben tot nu toe gelet op hen die de gelukkige hoewel nog ellendige voorwerpen zijn van de liefde en genade van de Heere Jezus. Maar we moeten nu wat meer aandacht schenken aan Zijn liefde en genade zelf. De tekst zegt dat de Heiland hen ontvangt en met hen eet. Dat zijn twee heerlijke en kostbare dingen.

Jezus ontvangt hen, en dat woord houdt in dat Hij hen ontvangt met verlangen en genegenheid, als zij belast en beladen met al hun zonden en in hun grote ellende ter wille van hun behoud tot Hem komen vluchten en Hem ootmoedig om Zijn goddelijke hulp en genade smeken. Als zij Hem zo aannemen als hun Verlosser en Zaligmaker, ontvangt Hij hen ook meteen als mensen die het voorwerp zijn van Zijn genade en grondeloze barmhartigheid.

Deze ontferming van de Heere Jezus die gericht is op arme, gelovige zondaren om hen te helpen en zalig te maken, wordt in de Heilige Schrift aan ons ook wel uitgelegd als een aannemen van zondaren. Kijk maar naar Hebrëeën 2:16, waar staat: 'Waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad van Abraham aan.' In Romeinen 15:7 staat: 'Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid Gods.' Zo luidt Gods dierbare belofte aan alle arme, boetvaardige en gelovige zondaren. In 2 Korinthe 6:17-18 staat: 'Ik zal u aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.'

Onder dat ontvangen of aannemen door Christus wordt nu zonder nader voorbehoud het hele werk van de verlossing en zaligheid verstaan. Dit werk verricht de Heere Jezus aan arme zondaren die met een oprecht hart tot Hem komen om door Hem geholpen en uit genade behouden te worden.

Laten we eens zien wat er allemaal in dit 'ontvangen' ligt opgesloten.

* Als de Heere Jezus zondaren ontvangt, geeft dit aan dat Hij hen niet verwerpt, van Zich afstoot of hun Zijn hulp en genade weigert, als zij vermoeid en belast met hun zonden tot Hem de toevlucht nemen. O nee! Hoe zou Hij dat kunnen doen? Hij roept en nodigt hen immers overal in Zijn Woord tot Zich. Hij beveelt hen tot Hem te komen. Hij belooft hun Zijn genade, als zij maar tot Hem willen komen. Het is: Kom allen tot Mij, die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven; en ook: Zo iemand dorst heeft, die kome; en die wil, neme het water des levens om niet, Openbaring 22:17. Hij staat lange tijd met uitgebreide armen van genade te wachten op ellendige zondaars, en roept hen toe: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; zo iemand Mijn stem hoort, en voor Mij de deur open doet, Ik zal tot hem inkomen en avondmaal met hem houden, Openbaring 3:20. Hij gaat door Zijn Woord en Geest de arme zondaren tot Zich trekken en maakt hen gewillig om tot Hem te komen en Zijn genade aan te grijpen. Hij heeft hen al van eeuwigheid, van vóór de grondlegging van de wereld aangenomen, op hen gezien en Zich verplicht om hen te verlossen en zalig te maken. De Vader heeft hen daarvoor aan Hem, als Zijn eigendom, gegeven. Hij heeft Zijn bloed voor hen gestort en daardoor de eeuwige zaligheid voor hen verworven. Zou Hij hen nu ook niet aannemen en ontvangen, als zij vermoeid en belast met hun zonden werkelijk tot Hem komen? Hoe zou Hij zulke mensen, die Hij zo sterk bemint en liefheeft, nu ooit kunnen verstoten en verwerpen!

Niemand mag toch zulke schadelijke en ongelovige gedachten over de Heere Jezus voedsel geven, alsof Hij Zijn hart zou kunnen afsluiten voor arme zondaren, die met hun benauwde ziel in hun grote nood tot Hem komen vluchten.

O nee, Hij is voor hen een geopende Vrijstad, waarin zij als zij binnenkomen, dat op elk tijdstip en onverhinderd mogen doen! Hij is een geopende Fontein tegen al hun zonden en onreinheid. Er is niets in de wereld, dat gemakkelijker te krijgen en in te nemen is dan het hart van de Heere Jezus, dat vanzelf ontsloten wordt voor arme en boetvaardige zondaren, zodra zij maar op dat hart kloppen. Allen die er anders over spreken, kennen de Heere Jezus niet. Ieder die beweert dat hij tot de Heere Jezus komt en naar Hem hongert en dorst, maar toch niet door Jezus geholpen wordt, geen gehoor bij Hem vindt en niet door Hem wordt aangenomen of ontvangen, die is een ongelovige; hij onteert de Heere Jezus en doet Hem smaad aan. In hem is de waarheid niet, want Christus is duizendmaal gewilliger dan een zondaar ooit kan zijn. Al wie tot Hem komt, ontvangt Hij; die neemt Hij aan, al was die persoon nog zo zondig, vol ellende en in eigen oog rampzalig. Christus heeft immers Zelf voor de hele wereld uitgeroepen: Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen, Johannes 6:37.

Iemand die met zijn zonden werkelijk geen raad weet, hoeft nooit te denken: O, ik ben een al te groot zondaar. De Heere Jezus zal mij niet willen horen of aannemen. Ik heb al te erg, te vaak en te lang gezondigd; mijn hart is al te ongevoelig en te zeer verhard. Ik heb te lang gewacht, en ik heb te vaak en te ernstig Zijn licht en Zijn genade veronachtzaamd; en zo nog veel meer.

Nee, hoe ellendig en rampzalig de toestand van iemand ook mag zijn, als hij maar werkelijk met zijn hart tot de Heere Jezus wil komen, deemoedig aan Zijn voeten neervalt en om Zijn genade smeekt, dan zal Jezus hem zeker in genade aannemen en ontvangen, en Zich over hem ontfermen. Want Hij ontvangt de zondaars, hoe ze dan ook mogen zijn; dat is Zijn Naam, Zijn karakter, Zijn ambt en Zijn genoeg. Hij kan, Hij wil niet anders dan Zich barmhartig en vriendelijk gedragen tegenover arme en bekommerde zondaren. Als zij maar tot Jezus willen komen, dan wil Jezus hen aannemen. Als zij zelf niet kunnen komen, dan moeten zij toch maar komen als mensen die niet kunnen komen. Dan zal de Heere Jezus hen toch nog ontvangen en hen Zelf door Zijn Geest dichterbij trekken.

O, wat is het toch een liefelijk woord: Deze ontvangt de zondaars!

* Dit woord geeft ook duidelijk de bereidwillige liefde en genegenheid van de Heere Jezus aan, waarmee Hij alle arme en bekommerde zondaren die tot Hem komen, ontvangt. Hij ontvangt hen met een hartelijke gewilligheid, en met armen vol liefde en gunst. Zoals een hen haar kuikens opvangt en koestert onder haar uitgespreide vleugels, zo neemt ook Jezus de zondaars die tot Hem komen aan onder de dierbare vleugels van Zijn goddelijke genade. Hij ontvangt hen ook direct, zonder dralen. Als de bekommerde zondaren met al hun zonde en ellende maar zonder omwegen naar de Heere Jezus gaan en van alles afzien wat buiten Hem is, dan laat Hij hen geen ogenblik aan Zijn deur wachten. Hij doet dadelijk voor hen open en laat hen binnen. Hij omhelst hen en heet hen welkom, ja, Hij loopt hen al vanuit de verte tegemoet en pakt hen bij de hand om hen zonder aarzelen direct in Zijn huis te brengen, evenals de vader deed voor zijn verloren zoon, toen deze met werkelijk berouw naar hem toe kwam, Lukas 15:20.

Hij ontvangt de zondaars die tot Hem komen met een onbegrijpelijke liefde en ontferming. Zijn gehele hart gaat in genade naar hen uit, en brandt voor hen in liefde. Hij wordt met innerlijke barmhartigheid over hen bewogen, want Hij is een barmhartig en getrouw Hogepriester, Hebreëen 2:17. Hij is vol goedheid en genade, Johannes 1:14.

Hij ontvangt de arme zondaars met alle tederheid en vriendelijkheid. Hij heeft geen enkel hard woord voor hen over; o nee, Zijn lippen druipen van honing en honingzeem, en genade is uitgestort op Zijn lippen, Psalm 45:3.

Ja, Hij ontvangt de arme en in benauwdheid gedreven zondaren met grote voldoening, blijdschap en vreugde. Hij verheugt Zich er bijzonder over dat Hij hen bij Zich weet, evenals een herder blij is als hij zijn verloren en afgedwaald schaapje weer terugvindt, dat op zijn schouder legt en naar de kudde draagt. Want zo spreekt de Heere Jezus toch van alle arme zondaren, die in een oprecht geloof tot Hem komen: Mijn lust is aan hen, Jesaja 62:4; en Zijn vermakeningen zijn met de mensenkinderen, Spreuken 8:31.

* Ten slotte wijst het woord dat de Heere Jezus zondaren ontvangt, ook op al het dierbare heil en de zaligheid die Hij hun schenkt.

Als Hij hen die tot Hem komen, aanneemt, ontvangt Hij hen als een Profeet om hun door Zijn Woord en Geest in de weg van het eeuwige leven onderwijs te geven. Hij bestraalt hen inwendig met Zijn hemels licht en opent de verduisterde ogen van hun ziel, zodat zij de heerlijkheid van God mogen zien en steeds meer mogen wandelen in het dierbare licht van Zijn aangezicht.

Dan ontvangt Hij hen ook als een verzoenende Borg en Hogepriester, en schenkt Hij hun door het geloof Zijn volmaakte gerechtigheid en al Zijn heilverdiensten. Daarmee bedekt Hij op sierlijke wijze hun naakte ziel en neemt Hij al hun zonden van hen weg. Met Zijn bloed wast en reinigt Hij hen van hun vuile ongerechtigheid. Hij geeft hun Gods zalige gunst, Zijn verzoening en genade, de aanneming tot kinderen en het eeuwige leven.

Ja, de Heere Jezus ontvangt de zondaars ook als hun almachtige en eeuwige Koning. Hij komt door het geloof in hun hart wonen, Efeze 3:17. Hij schenkt hun Zijn Heilige Geest en alle hemelse genade, troost, vrede en blijdschap. Daardoor wederbaart, vernieuwt en heiligt Hij hen, wekt hen op uit de dood van de zonden en stelt hen in een nieuw geestelijk leven. Hij neemt hen als Koning aan onder Zijn goddelijke regering en bescherming. Hij belooft hun dat Hij hen steeds zal beschermen, de wijngaard van hun ziel steeds zal bevoeien, hen in alles naar ziel en lichaam zal verzorgen, en hen dag en nacht zal bewaren, Jesaja 27:3.

Waar zou het eind zijn, als Hij hen bij Zich ontvangt en aanneemt en we dan al de dierbare hemelse weldaden ieder afzonderlijk zouden noemen, die de Heere Jezus uit de volheid van Zijn genade schenkt aan arme tot Hem komende zondaren? Wie het echt ondervonden heeft, die zo door de genade van de Heilige Geest in een oprecht geloof tot de Heere Jezus gekomen is en door Hem wordt aangenomen, die móét erover uitroepen: 'Hoe dierbaar is Uw goedertierenheid, o God! Daarom nemen de mensenkinderen toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen. Zij worden dronken van de vettigheid van Uw huis; en Gij drenkt hen uit de beek van Uw liefelikheden. Want bij U is de fontein des levens; in Uw licht zien wij het licht', Psalm 36:8-10. Och, dat wij er allen met een oprecht en ernstig hart naar zouden staan om zelf ook dat zalige heil in onze ziel te mogen ondervinden. De Heere Jezus ontvangt immers zondaren!

Maar de tekst gaat nog verder; er volgt: Hij eet met hen. De Joodse Farizeeërs en schriftgeleerden, aardsgezinde mensen als zij waren, vatten dit op als een aards en lichamelijk eten, wat de Zaligmaker ook deed met al die tollenaars en zondaren die tot Hem kwamen om naar Hem te luisteren. Zo wilden zij de grote vertrouwelijkheid aangeven die er dagelijks was tussen de Zaligmaker en die tollenaars en zondaren, waaraan zij zich in hun blindheid zo verschrikkelijk ergerden.

Wij zien dit eten van de Heere Jezus met de zondaren die tot Hem komen en die Hij aanneemt, echter als een geestelijk iets. We vatten het dan ook als volgt op.

* De Heere Jezus gaat met de boetvaardige zondaars die Hij aanneemt, heel persoonlijk en vertrouwelijk om, zoals zij doen die samen in één huis en aan één tafel met elkaar eten. Werkelijk, dit doet de Heere Jezus! Hij verenigt Zich in de Geest zo innig mogelijk met de arme gelovige zondaars. Hij gaat met hen om als Zijn kinderen, Zijn broeders, Zijn vrienden en Zijn volk. Ja, Hij ziet hen als Zijn beminde vrouw en bruid, met wie Hij Zich in eeuwigheid ondertrouwd heeft, Hosea 2:18. Hij is graag steeds dichtbij hen en in hun midden. Hij woont met Zijn Heilige Geest zelfs in hun hart; Hij wil hen niet uit het oog verliezen. Hij is steeds bezig om hen meer en meer naar Zich toe te trekken. Hij wil hen steeds opnieuw in zuivere liefde omhelzen en kussen en hun de blijken van Zijn liefde doen smaken. Hij wil Zelf ook steeds eten van en Zich verkwikken met de edele vruchten van hun geloof, ootmoed, liefde, heiligheid en wat meer te noemen is. Die vrucht is Zijn gehemelte zoet. Hij vindt die zo graag bij Zijn volk; Hij eet en proeft die zo graag en zegt dan wel eens tegen hen: 'Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid!' (Hooglied 5: 1).

* Dat de Heere Jezus met de zondaren eet, geeft ook aan hoe die arme zondaren in het geloof met Hem eten van de dierbare spijs en de vruchten van Zijn hemelse genade, waarmee Hij de tafel steeds bereidt voor hun aangezicht, Psalm 23:5. Want als iemand met anderen samen eet, dan eten die anderen ook met hem; zij eten immers met elkaar. Zo doet de Heere Jezus het ook. Hij eet op een geestelijke wijze met de arme, gelovige zondaren, die Hij ontvangt en aanneemt; maar dezen eten ook met Hem! Het is hier zoals in Openbaring 3:20 staat: 'Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.' Wat is er niet te zeggen van dit eten van arme gelovige zondaren met Christus! Hier begrijpt de blinde wereld niets van, want dit is het manna dat verborgen is, waarvan Jezus alleen de overwinnaars te eten geeft, Openbaring 2:17. Onder dit eten met Christus moeten wij zonder uitzondering al die liefelijke, troostrijke en zielsverblijdende genietingen van de Heere Jezus en Zijn hemelse weldaden verstaan. Die genietingen mogen we door het geloof in een oprechte boetvaardige gemoedsgestalte steeds proeven en ondervinden. Dit eten met Christus is dus alles wat van Jezus afkomstig is en een plaats vindt in een arm gelovig hart.

* Ten slotte betekent het eten van de Heere Jezus met zondaren ook die liefelijke, onderlinge blijdschap en vreugde die er steeds is tussen de Heere Jezus en Zijn arm gelovig volk. Daardoor vertroosten en verblijden zij zich op een onuitsprekelijke wijze in hun onderling genieten van elkaar en in hun vertrouwelijke omgang. De Heere Jezus verheugt Zich; Hij is blij en vrolijk over Zijn volk als Hij hen mag helpen, hun mag goeddoen, hun steeds Zijn goedertierenheid en genade mag schenken en hun geloof, hun godzaligheid, en hun geestelijke voorspoed en groei mag zien. Dan roept Hij uit: 'Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk', Jesaja 65:19. En wat de arme gelovigen betreft, zij verblijden en verheugen zich op een onuitsprekelijke wijze in hun omhelzen en genieten van de Heere Jezus. Zij roepen het tijdens het proeven en smaken van Zijn hemelse genade uit: 'Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils', Jesaja 61:10. Zie, zo eet de Heere Jezus dus met de zondaars en zo eten zij ook met Hem. Dat doet Hij op vele manieren en door verschillende gebruiken en verordeningen, zoals door het luisteren naar Zijn heilig Woord, door het lezen en overdenken ervan, door het sacrament van het Heilig Avondmaal en door de samenkomsten van de gelovigen. Dat doet Hij ook in de binnenkamer, als zij bidden, Hem prijzen en danken. Dat doet Hij door geloofsoefeningen, door het plechtig vernieuwen van het verbond en door voortdurende zielscontacten en -ontmoetingen met Zijn licht en genade. Terecht mag dan ook in onze tekst gezegd worden dat Jezus de zondaars ontvangt en met hen eet.

Laat dit toch eeuwig uitgesproken, gezongen en uitgeroepen worden tot lof en prijs van de drie-enige God!

Toepassing

Hiermee is de dierbare inhoud van de tekst nu voldoende voor ons verklaard. Mocht het nu toch zó zijn dat wij allen hieraan ook het bevindelijke getuigenis van ons eigen hart kunnen toevoegen, en de tekst vanuit ons innerlijk kunnen bevestigen. Dat ieder van ons toch zo gelukkig zou mogen zijn dat hij voor zichzelf ondervonden heeft hoe de Heere Jezus zondaars ontvangt en met hen eet. Dat zou dit woord pas krachtig bevestigen, en dan zouden we dit ook met grote vrijmoedigheid kunnen belijden en aan de hele wereld bekendmaken. Hoe gelukkig zijn de mensen die door de genade van de Heilige Geest vandaag nog tijdens het Heilig Avondmaal, aan Jezus' verbondstafel, hebben mogen ondervinden dat Hij zondaren ontvangt en met hen eet. Het dierbare Avondmaal is daar immers een zeer geschikt middel en een heel goede instelling voor.

Daar is de Heere Jezus immers in bijzondere mate – onder de uitwendige tekenen en zegels van het verbond – op een geestelijke wijze voor het geloofsoog tegenwoordig. Daar roept en nodigt Hij alle arme, in benauwdheid verkerende en wanhopige zondaren tot Zich, omdat Hij er sterk naar verlangt dat zij met al hun zonden en met de ellende van hun ziel tot Hem komen, en Hem in ootmoed om Zijn hulp en genade smeken. Daar ontvangt Hij alle zondaren die komen: Hij neemt hen aan en heet hen welkom. Daar leidt Hij hen door Zijn Geest in Zijn binnenkamers en eet met hen. Daar doet Hij hun Zijn uitnemende liefde smaken, en geeft Hij hun hongerende en dorstende zielen te eten en te drinken met Zijn gekruisigd lichaam en Zijn vergoten bloed. Daar omhelst Hij hen en geeft Zich ook aan hen om Hem te omhelzen. Daar komt Hij in hun hart en houdt Avondmaal met hen, en zij met Hem. Daar neemt Hij ook al hun zonden van hen weg, Hij vertroost hen en spreekt van vrede tot hun ziel. Wat is het toch een heerlijk en dierbaar Avondmaal, waar de Koning Zelf aan Zijn ronde tafel is.

Laten wij allen samen ons hart gaan onderzoeken hoe wij vandaag aan het Avondmaal van de Heere geweest zijn, en wat wij daar allemaal aan goede dingen van de Heere Jezus Christus aan onze ziel ondervonden, gesmaakt en genoten en hebben. Och, leg nu toch eens uw hart voor God open en getuig oprecht hoe het met u gesteld was.

* Kwam u vanmorgen tijdens het Heilig Avondmaal wel echt als arme, bekommerde en in benauwdheid gedreven zondaren tot de Heere Jezus? Was u werkelijk vermoeid en belast met al uw zonden en met al de ellenden van uw ziel? Was er in uw hart een oprechte, geestelijke honger en dorst naar de Heere Jezus, en naar Zijn vlees en bloed als de ware spijs en drank voor het eeuwige leven? Moest u die hebben als de enige troost voor uw ziel en zaligheid? Kon alleen de Heere Jezus u helpen en troosten? Kwam u dan ook werkelijk tot Hem? Bracht u uw hart tot Hem en lag u met al uw noden en ellenden, met uw zonden en met de gebreken van uw ziel werkelijk aan Zijn voeten? Greep u Hem in het geloof aan als uw enige Verlosser en Zaligmaker? Gaf u zich wel eens geheel en al aan Hem over, opdat Hij u door Zijn genade van al uw zonden zou verlossen, en u in alles zou helpen en troosten? Kunt u daar oprecht antwoord op geven en kunt u uw innerlijke geloofswerkzaamheid ten aanzien van de Heere Jezus aan anderen vertellen? Kunt u zeggen: Zó was het in mijn hart, zó mocht ik tot Christus komen, en zó werd het mij vergund Hem te omhelzen, aan te nemen, mij geheel en al aan Hem over te geven en mijzelf in Hem kwijt te raken?

* En hoe handelde de Heere Jezus nu van Zijn kant tegenover u? Heeft Hij u ook zo ontvangen en aangenomen zoals Hij – naar wij weten – altijd gereed staat om tot Hem komende zondaren te ontvangen en aan te nemen? O, welke bewijzen draagt u in uw hart dat de Heere Jezus u werkelijk heeft aangenomen en u niet van Zich weggeworpen of verstoten heeft? Nu weet u immers dat Hij Zich over u ontfermd en tegen u gezegd heeft: Ik ben uw heil, vrees niet! Ga deze zaken toch eens na en overdenk ze voor uzelf met een oprecht en ernstig hart.

* En zeg ten slotte ook eens of de Heere Jezus tijdens Zijn Avondmaal met u heeft gegeten, zoals Hij – naar wij zagen – met alle tot Hem komende zondaren doet die Hij aanneemt. Hoe hebt u in de geest van het ware geloof Avondmaal met Hem gehouden, en Hij met u? Wat

hebt u van de Heere Jezus ontvangen, genoten en gesmaakt? Hoe heeft Hij uw ziel te eten en te drinken gegeven, en hoe heeft Hij uw ziel getroost en verzadigd? Welke goederen en weldaden van de Heere Jezus zijn het die u vandaag in het Avondmaal tot troost van uw ziel en tot uw zaligheid van Hem ontvangen en genoten hebt?

Helaas, wat moet een blind en werelds mens hier toch voor antwoord op geven? Hij kan niets anders zeggen dan dat hij vandaag uiterlijk zichtbaar aan het Avondmaal is geweest en daar van het heilige brood en de heilige wijn gedronken heeft. Hij kan ook nog beweren dat hij enige indrukken in zijn hart gehad heeft ten aanzien van de zaak van het Avondmaal. Er kunnen ook mensen zijn die zo in het algemeen wat werkzaamheden met het Avondmaal hadden, zoals zuchten, treuren, bidden, belijden van zonden en dergelijke dingen, terwijl zij toch niet werkelijk Jezus gezocht en Hem in geloof gevonden en omhelsd hebben. Bedenk deze dingen toch met een oprecht en ernstig hart. Open uw ogen toch eens en zie hoe u het Heilig Avondmaal niet vanuit een oprecht geloof en een werkelijk boetvaardig en godvrezend hart gebruikt hebt, maar alleen als een oppervlakkige plicht uit gewoonte, waardoor u God ernstig onteerd en vertoornd hebt. Ik wens wel dat hier van alle onbekeerde mensen door de Heere Zelf de ogen van het hart geopend werden. Dan zouden ze werkelijk goed zien hoe onboetvaardig ze zijn; en ook dat ze God missen en op een ongelovige manier gebruik maken van het Heilig Avondmaal en een jammerlijke en rampzalige zielsarmoede laten blijken. Ik wens dat zij daarover toch eens innig ontroerd mogen worden en diep ongerust! O, ik wens dat God hen daarmee door Zijn Geest eens werkelijk belast en beladen wil doen zijn. Ik wens dat zij werkelijk eens verschrikt en ontzet mogen worden voor de vloek en de toorn van God, die daardoor op hen ligt, maar die zij nu niet kunnen zien. Ik wens dat zij nog eens als arme en verslagen zondaren tot de Heere Jezus mogen komen vluchten om door Hem behouden te worden. Ik wens ten slotte dat zij Hem en Zijn genade niet één ogenblik langer kunnen missen. Werkelijk waar, dan zou Hij ook hen ontvangen en met hen eten; en wat zouden zij dan bijzonder gelukkig zijn!

Maar er zullen hier ook nog wel mensen zijn die meer of minder bekommerd zijn ten opzichte van hun zaligheid, hoewel zij nog niet totaal en tot op het fundament verontrust zijn. Van deze mensen zal deze of gene mogelijk niet aan de Tafel des Heeren geweest zijn, uit vrees dat hij zich daar een oordeel zou eten en drinken. Een ander zal er daarentegen wel aan geweest zijn, maar dan zo dat zijn eigen hart hem veroordeelt omdat hij innerlijk geen ware geloofs-gemeenschap met de Heere Jezus heeft genoten, en in zijn hart niet de werkelijkheid heeft ondervonden dat Jezus de zondaars ontvangt en met hen eet. Hij heeft integendeel juist zijn blindheid, zijn ongevoeligheid, zijn gebrek aan ernst en dergelijke ondervonden.

Wat zullen wij hier nu toch tegen deze ellendig gestelde mensen zeggen? Zal ik hen in de Naam van de Heere scherp bestraffen vanwege hun onboetvaardig hart, hun ongeloof, hun verschrikkelijke onverbeterlijkheid en wat dies meer zij? Zal ik tegen hen zeggen: Wee u, ellendige zielen! Jezus neemt de zondaars aan, en u wilt Hem niet aannemen. Jezus eet met de zondaars, en u wilt niet met Jezus eten. U wordt geroepen en genodigd aan de tafel van Zijn verbond, en u wilt niet komen. En als u toch wel komt, komt u er niet met het bruiloftskleed van het ware geloof. Zeker, zij zouden al deze en dergelijke bestraffingen van de Heere Jezus wel verdienen, maar nu wil ik toch nog iets anders tegen hen zeggen. Och, mochten zij oren hebben om te luisteren!

De Heere Jezus laat hen door ons woord bekendmaken dat Hij al lange tijd op hen gewacht heeft om met al hun zonden en met de ellenden van hun ziel tot Hem te komen, opdat Hij Zijn goddelijke genade en hulp aan hen kan bewijzen, zoals Hij dat doet aan alle tot Hem komende zondaren. Maar nu beklagt Hij Zich over hen en maakt hun het verwijt: 'Gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben', Johannes 5:40. Moge dit woord van de Heere Je-

zus eens met hemelse kracht in hun hart vallen en mogen zij toch eens echt verlegen worden onder dit woord! Och, mogen zij toch gaan zien dat ze niet willen komen, dat ze niet aangenomen willen worden door de Heere Jezus, dat ze er nog niet naar verlangen met Hem te eten en te drinken. Ik wens dat de Heere hun ogen zal openen en hen werkelijk de hindernissen laat zien die hen totnogtoe van Jezus afhouden. O, ik wens dat Hij het hun door de kracht van Zijn Heilige Geest zo bang en benauwd wil maken, dat zij het niet langer bij zichzelf of bij hun medeschepselen kunnen vinden. Laten zij toch eens werkelijk hulpeloos en radeloos worden en in die gestalte oprecht tot de Heere Jezus komen! Werkelijk, zij zouden door Hem ontvangen worden, want Jezus ontvangt de zondaars en eet met hen.

Ten slotte heb ik een woord voor u, oprechte gelovigen, die vandaag in het Heilig Avondmaal door de oefening van het ware geloof tot de Heere Jezus bent gekomen. U bent door Jezus ontvangen aan de Tafel van Zijn hemelse genade en hebt tot troost van uw ziel en tot uw zaligheid samen met al de heiligen met Hem gegeten en gedronken.

* Overdenk in uw hart toch al de weldaden die u vandaag opnieuw van de Heere hebt ontvangen. Wees erop gericht Hem daarvoor te danken, te prijzen en te verheerlijken. Wil het minste dat u van de Heere genoten hebt, toch ten eerste waarderen. Wees er ook op gericht om uw zonden en uw onwaardigheid goed in het oog te houden, want dan zult u zelfs bij de geringste gave kunnen uitroepen: O, het is alles vrije genade, wat mijn dierbare hemelse Vader en mijn Zaligmaker aan mij, onwaardige, wil schenken. Laat ik Hem in grote dankbaarheid toch hartelijk loven!

* Misschien bent u met veel zwakheid, duisternis en geestelijke doodsheid aan het Avondmaal van de Heere geweest en zijn er nog heel veel verdorvenheden en zondige gebreken die u aankleven, waarover u moet treuren en smartelijk klagen. Laat het toch genoeg voor u zijn dat Jezus de zondaars ontvangt en het afdoende Geneesmiddel is tegen al uw zondige gebreken. Ga dan toch maar in een oprecht geloof helemaal uit uzelf. Kom met al uw gebreken maar naar de Heere Jezus, leg u aan Zijn voeten neer en wacht op Zijn genade, want Hij zal u zeker aannemen en helpen. Hij heeft Zich in Zijn Heilig Avondmaal opnieuw vast aan u verbonden. Hij is de Waarheid en het Leven zelf; Hij is de Getrouwe en Onveranderlijke. Hij ontvangt de zondaars, Hij helpt hen!

* O, span u toch ernstig in om door Gods genade elke dag méér tegen uw ongeloof te strijden en afhankelijk te zijn van Jezus' hulp en genade. Wend u met al uw zielen nood en al uw bezwaren toch steeds tot Hem. Leer steeds op Hem te zien, te wachten en te vertrouwen. Hij is de Held bij Wie hulp besteld is voor u en alle arme gelovigen. Hij ontvangt de zondaars, hoe ellendig en rampzalig ze er ook aan toe zijn. Leer het toch geloven! Hij heeft u al aangenomen, en Hij zal u steeds weer opnieuw aannemen. Als u maar tot Hem komt, dan zal Hij u nooit Zijn genade of hulp weigeren.

* Maar strijd door genade wel dagelijks om de wereld vaarwel te zeggen, en uw zondige vlees en boze lusten te kruisigen. Doe daarvoor uw uiterste best en probeer ook dichtbij de Heere te blijven en u meer en meer te verzekeren van Zijn genade. Kijk goed, waar het in alles op aan komt. Jezus heeft alles verlaten om u te ontvangen en aan te nemen. Dan moet u ook maar alles verlaten en Hem ontvangen en aannemen. Dan zal alles voor u in voorspoed verlopen, en zal Hij u in alles sterken en bij alle dingen helpen. Als u zich maar helemaal aan Hem overgeeft, dan zal Hij u leiden door Zijn raad en zal Hij u straks eenmaal in Zijn heerlijkheid ontvangen. Daar zal Hij dan met u zijn, en u met alle gezaligden bij Hem. Dan zult u eeuwig tezamen eten en drinken, en zult u met Abraham, Izaäk en Jakob aanzitten aan de bruiloftstafel van het Lam.

AMEN